Originea nepreferențială – În ce cazuri mai pot fi folosite certificatele de origine nepreferențială?

La finalul anului 2018, Comisia Europeană a emis noi orientări privind stabilirea și dovedirea originii nepreferențiale a mărfurilor ce provin din țări terțe. Acestea vin atât în sprijinul importatorilor europeni, cât și al autorităților vamale.

Impact asupra tranzacțiilor derulate de importatorii europeni

Originea nepreferențială reprezintă naționalitatea economică a mărfii, în timp ce statutul vamal al acesteia atestă dacă în țara respectivă marfa a fost pusă în liberă circulație sau nu.

În contextul măsurilor de salvgardare sau a altor tipuri de măsuri comerciale impuse de Uniunea Europeană (de ex. taxe antidumping), importatorii sunt responsabili pentru determinarea corectă a originii nepreferențiale pentru mărfurile pe care le tranzacționează.

Prin noile orientări, Comisia Europeană atrage atenția atât importatorilor, cât și autorităților vamale, asupra faptului că la nivelul Uniunii Europene stabilirea și dovedirea originii nepreferențiale a mărfurilor se realizează strict în baza regulilor prevăzute în acest teritoriu (și nu în baza celor din țara de export către UE). În plus, pentru aplicarea regulilor de origine nepreferențială este important ca importatorul să cunoască dacă mărfurile fac obiectul unui regim special de import nepreferențial sau nu.

Ce mărfuri sunt supuse unui regim special de import nepreferențial?

Comisia Europeană definește “regimul special de import nepreferențial” ca fiind acel regim în care produsele importate sunt supuse unor contingente tarifare (cum este cazul măsurilor de salvgardare împotriva importurilor de oțel impuse S.U.A. și altor țări).

Doar în acest caz, originea nepreferențială poate fi dovedită de importator prin intermediul unui certificat de origine, dar care trebuie întocmit strict conform regulilor și modelului prevăzut în normele de aplicare ale Codului Vamal Unional (Anexa 22-14). În caz contrar, dovada de origine poate fi respinsă, fapt ce poate atrage plăți adiționale de taxe pentru importatori.

Ce se întâmplă cu mărfurile care nu se supun unui astfel de regim?

În cazul mărfurilor nesupuse unui contingent tarifar (cea mai mare parte a mărfurilor importate în UE), Comisia Europeană atrage atenția că în scopul dovedirii originii mărfurilor la momentul importului, certificatele de origine emise de țări terțe (de ex. China, Thailanda, Taiwan) nu pot fi luate în considerare. Întrucât acestea sunt emise în baza altor reguli de origine, care diferă față de cele aplicabile la nivelul Uniunii Europene, ele oferă informații insuficiente privind originea nepreferențială a mărfurilor.

De exemplu, multe dintre mărfurile ce au ca țară de origine China sunt supuse unor taxe antidumping (40 – 60%) la importul în Uniunea Europeană. Anchetele desfășurate recent de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) au constatat că, de multe ori, pentru a eluda aceste taxe, furnizorii le exportă din China către alte țări (de exemplu, Taiwan, Thailanda, India) și declară originea mărfurilor ca fiind din aceste țări, în baza unor certificate de origine emise eronat. Astfel, în cadrul controalelor ulterioare, autoritățile vamale invalidează aceste certificate și obligă importatorii europeni la plata acestor taxe antidumping, plus dobânzile și

penalitățile aferente.

Cum pot importatorii să dovedească originea în acest caz?

Primul instrument recomandat ar fi obținerea unei Informații Obligatorii de Origine (IOO) de la autoritățile vamale europene, un document certificat de autoritățile vamale care verifică și confirmă originea mărfurilor.

În acest mod, în fapt, se securizează originea mărfurilor, atât timp cât informațiile care au stat la baza emiterii unei IOO au fost corecte și complete. Importatorii vor ști exact ce taxe vamale au de plătit înaintea efectuării importurilor şi pot negocia mai eficient prețul de achiziție sau modalitatea de livrare.

Al doilea instrument recomandat pentru dovedirea originii nepreferențiale în lipsa unei IOO ar fi un document întocmit de declarant (sau direct de exportator, dacă informațiile sunt considerate a fi confidențiale) ce va conține informațiile necesare determinării originii nepreferențiale (de exemplu, descrierea bunurilor, descrierea procesului de fabricație, dacă a fost obținut sau nu din materiale realizate în întregime în țara de export, regula de origine aplicată etc.). Un model de document (cu titlu informativ) este cuprins în Ghidul emis de Uniunea Europeană.

Verificarea corectitudinii originii nepreferențiale a mărfurilor cu ocazia controalelor vamale ulterioare este unul dintre subiectele fierbinți în România și în Uniunea Europeană.

Declararea și dovedirea originii mărfurilor, atât la momentul formalităților de import cât și ulterior, cade în responsabilitatea operatorilor economici importatori. Așadar, este esențial ca aceștia să cunoască regulile de origine aplicabile la nivelul UE pentru evitarea oricăror plăți adiționale de taxe la import.

Autor: *Mihai Petre, Director, Comerț Internațional, Departamentul de Asistență Fiscală și Juridică, EY România*

***

Mihai Petre s-a alăturat echipei de taxe a EY România la începutul lunii mai 2019, în calitate de Director. Mihai are o experiență de 20 de ani pe piața de consultanță din România, iar de peste 10 ani coordonează proiecte de consultanță vamală integrată de nivel național și regional.

În prezent, EY România are o echipă de consultanță vamală formată din 5 profesioniști, fiecare cu peste 7 ani de experiență vamală, ce asistă în mod curent societăți implicate în operațiuni de import și export în România. Aria de expertiză a echipei vizează asistența în obținerea certificării AEO, planificarea și analiza impactului vamal pentru operațiunile offshore, simularea de scenarii în eventualitatea unui Brexit fără acord, implementarea de regimuri vamale suspensive și simplificări vamale pentru a reduce durata procesului de vămuire, calcule detaliate de origine preferențiala și nepreferențială.

***

Despre EY România

EY este una dintre cele mai mari firme de servicii profesionale la nivel global, cu 260.000 de angajaţi în peste 700 de birouri din 150 de ţări şi venituri de aproximativ 34,8 miliarde de USD în anul fiscal încheiat la 30 iunie 2018. Reţeaua noastră este cea mai integrată la nivel global, iar resursele din cadrul acesteia ne ajută să le oferim clienţilor servicii prin care să beneficieze de oportunităţile din întreaga lume. În România, EY este liderul de pe piaţa serviciilor profesionale încă de la înfiinţare, în anul 1992. Cei 800 de angajaţi din România şi Republica Moldova furnizează servicii integrate de audit, asistenţă fiscală, asistenţă în tranzacţii şi servicii de asistenţă în afaceri

către companii multinaţionale şi locale. Avem birouri în Bucureşti, Cluj-Napoca, Timişoara, Iaşi şi Chişinău. EY România s-a afiliat în 2014 singurei competiții de nivel mondial dedicată antreprenoriatului, EY Entrepreneur Of The Year. Câștigătorul ediției locale reprezintă România în finala mondială ce are loc în fiecare an în luna iunie la Monte Carlo. În finala mondială se acordă titlul World Entrepreneur Of The Year. Pentru mai multe informaţii, vizitaţi pagina noastră de internet: www.ey.com.